

zació dels recursos informàtics permet per una banda estalvi en recursos, però per un altre el manteniment del *Cloud Computing* suposa també una gran despesa en energia en els centres d'emmagatzematge i procés de dades. Quan ens parlà a la seva presentació de la grandària de les naus dedicades a allotjar els grans servidors i de la quantitat d'energia necessària per la seva refrigeració les xifres eren sorprenentment elevades.

Torres obre cada capítol amb una cita d'autors tan diversos que van de Gandhi a professors

universitaris i experts en informàtica. Em quedo amb una com a mostra, la del prefaci, ja que exemplifica l'optimisme amb el qual hem d'encarar les noves tecnologies i estar alerta dels nou canvis que en aquest àmbit aviat arribaran. Segons Sèneca: "mai es descobriria res si ens consideréssim satisfets amb les coses descobertes".

Ja per acabar cal destacar el compromís de Jordi Torres amb la nostra llengua, ja que el llibre està publicat per una editorial barcelonina dedicada al món de l'em-

Jordi Torres.
Foto: Enric Subià

presa i que fins ara només havia editat en castellà. Ell va insistir en una edició bilingüe i ho va aconseguir.

LA CARA | LA CREU

la Cara

el galliner de la Sala

Pocs argentonins s'ho volien creure, o millor dit, eren escèptics davant la notícia que, finalment, s'obriria la sala per a fer-hi activitats, el que fos, però que s'obrirés. Sense voler entrar en el fons de la qüestió, la història de la Sala ja no sabem si feia riure o plorar, però ara no cal parlar-ne més, des del passat dia 1 d'octubre s'hi pot accedir per assistir a la nova temporada de Teatre, Música i Dansa d'enguany. Felicitats!

Dies abans, a la façana de la Sala, aparegueren dues grans fotografies anunciant l'obertura del *galliner*, amb cabuda per a gairebé 450 persones, fotografies que han estat un bon reclam i que s'han utilitzat com a portada del programa de la temporada. No hem pogut esbrinar de qui és el disseny ni tampoc si el patrocinador correspon a un escorxadador de la vila. Aquests oblitats no ens els podem permetre, sobretot quan fan el fet, és a dir, cridar l'atenció.

L'èxit de públic fou total, tal com podia esperar-se després de tants anys de somiar amb la Sala.

Segur que aquest es mantindrà al llarg de la temporada. El que ens preocupa, però, és la continuïtat en la programació de les activitats de la Sala, el seu funcionament, la seva gestió; el seu ús, en definitiva. Ara tenim un bon equipament que no hauria d'estar mai aturat si volem que sigui rendible, un equipament que s'hauria de convertir en un reclam, no només

comarcal, sinó de país i això només ho aconseguirem amb una bona gestió i amb uns objectius clars que donin resposta a la qüestió de com volem que funcioni la Sala, culturalment parlant.

El primer pas ja està fet i ens n'alegem, com a entitat, del resultat, disposats a col·laborar amb el que calgui per tirar-ho endavant. Enhorabona!

La Sala el dia de la inauguració.
Foto: Ajuntament d'Argentonà